

॥ १०३ ॥ बालगन्धरसप्रायपिण्डगोपरसाः समाः । हिरण्योरेऽधिक
 फः फेनः सिन्दूरं नागसम्भवम् ॥ १०४ ॥ नागसीसकयोगेष्टवप्राशि
 वपुपिचटम् । रङ्गवज्रेष्वपिषुखलोऽथकमलोत्तरम् ॥ १०५ ॥
 स्यात्कुसुमं बह्विशिखं महारजनमित्यपि । मेघकमलजर्णायुः श
 शेर्णं शशलोमनि ॥ १०६ ॥ मधुक्षौद्रं माक्षिकादिमधुच्छिष्टं तु सिक्क
 कम् । मनःशिलामनोगुप्तामनोह्वानागजिह्विका ॥ १०७ ॥ नैपालीकुन
 टीगोलायवक्षारेयवाग्रजः । पाक्योऽथ सर्जिकाक्षारः कापोतः सुख
 र्वकः ॥ १०८ ॥ सेवर्चलं स्याद्गुचकं चक्षुःशोणं शरेचना । शिग्रुजं श्वे
 तमरिचं मोरटं मूलमैश्वर्यम् ॥ १०९ ॥ ग्रन्थिकं पिप्पलीमूलं चटिकाशि
 रइत्यपि । गोलोमीभूतकेशेनापचाङ्गं रक्तवदनम् ॥ ११० ॥ चिक

अमर
 वै ७

दुश्रुषणं व्योषं चिफला तु फलचिकम् ।

इति वैश्यवर्गः

शूद्राश्चावरवरणीश्च वृषलाश्च जघन्यजाः । आचण्डालानुसंकीर्णाश्च
 मूढाश्च कर्णदयः ॥ १ ॥ शूद्राविशेषस्तु करणोऽम्बुष्ठे वैश्यादिजान्म
 नोः । शूद्राश्च विययो रूग्णमागधः क्षत्रियाविशेषः ॥ २ ॥ माहिष्योऽ
 र्योश्च विययोः क्षत्रार्योऽशूद्रयोः सुतः । ब्राह्मण्यांश्च वियात्सूतसस्यो
 वैदेह्ये विशः ॥ ३ ॥ रथकारस्तु माहिष्यात्करण्यायस्य सम्भवः । स्या

शू१०